

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Coniugum exercitium Orationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

tua opera est iudicaturus? Nam, si hæc *iniqua* fuerunt, nullam ipse ratio-
nem ducens bonorum mundi, quæ acquisisti, possedisti, condemnabit
te ad æternos ignes. Cum igitur aded velociter *prætereat figura huius mundi:*
utere eo, quasi non uteris. ut in nouissimo illo die Deus remuneret fidelia
tua obsequia æterna felicitate & requie. Accipe S. *Iob* tanquam exemplar,
cui conformis esse studeas, par cum enim, ut supra est dictum, status hic si-
gnificatur. Is enim *uxorem* habuit tanquam non haberet; *fleuit*, quasi non
fletet; *gansus* est, tanquam non gauderet; *emit* tanquam non possideret; *u-*
sus denique est hoc mundo, tanquam non uteretur. Cuius rei sufficientem
fidem facit, quod cum Deus abstulit illi *filios, sanitatem, honorem & omnia*
eius bona, id totum admiranda patientia tulerit, conformans se voluntati
Domini, qui ea dederat & abstulerat. Et propriam *uxorem* ad impatien-
tiam ipsum impellentem viriliter reprehendit, ostendens quàm puro amo-
re, & ab inordinato affectu expedito eam amaret, siquidem multò plus
Deum, quàm ipsam diligeret. quare illi dixit: *d quasi una de stultis mulieri-*
bus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala cur nõ suscipiamus. e Dominus
dedit Dominus abstulit: sicut Domino placuit ita factum est: sit nomen Domini be-
neditum. O Virum supra virum, coniugum exemplum, parentum ideam, ac
diuitum exemplar, quem nec prosperitas arrogantem: nec aduersitas pusil-
lanimem fecit, aut diffidentem; nec amor filiorum illum retraxit ab eis pu-
rificandis per sacrificia, dum uiuerent; nec effecit, ut propter eorum mor-
tem, pacem pristinam amitteret. Notissimæ sunt heroicæ virtutes, quas in
sui status prosperitate exercuit; ob quas prædicatus fuit, & ab ipso Deo lau-
datus; *f cui non esset similis homo in terra:* quas tamen virtutes multò magis cõ-
firmavit ijs, quas tempore aduersitatis exercuit: ut ex ijs intelligamus, et-
iam in statu imperfecto posse vitam esse valdè perfectam, fauente ad id
gratia diuina, quæ in Matrimonij Sacramento Coniugibus Euangelicæ Le-
gis confertur, ut cum maiori suauitate efficacitate obtinere possint *sanctita-*
tem, quam insignes legis antiquæ coniuges obtinuerunt.

§. II. Coniugum exercitium Orationis.

MORTIFICATIONI prædictæ coniungendum est exercitium o-
rationis: quod non erit aded difficile, si duo illa impedimenta, quæ
huic statui sunt alias annexa, reformata sint ac temperata, quæ S. Apostolus
a *solicitudinem ac diuisionem* appellat. Nam coniugati sunt sicut Martha, de
multis rebus *soliciti,* & in multas curas *diuisi,* ut mutud sibi placeant, suæque
familie non desint. At mortificatio prædicta, hæc remouet impedimenta:
quæ non tam oriuntur ex rebus, quæ possidentur, aut desiderantur, & quæ-
runtur, quàm ex nimio cordis ad ea affectu: quare, hoc mortificato, cessabit
turbas & anxia sollicitudo; ipsaque diuisio reduci poterit ad *unum necessa-*

S. Iob me-
deratio.

d Iob. 2. 10.
e Ca. 1. 21.

f Iob 1. 8.
S. Iob ambi
dexter.

11. Co. 7. 32.
Sollicitudo
& diuisio
impedim-
ta orationis.

b Luc. 10. 24.

c 1. Pet. 5. 7

Dei prouidentia.

d Tob. 6. 18.
e c. 8. 4.Duplex
matrimonium.Hom. 20 in
Ep ad Ephes
Coniuges simul
orant.

e Mat. 18. 19

Sanctitas
& Charitas.Oratio quod
vidiana.

f Ps. 118. 164

g Ps. 141.

h Eph. c. 18.

i Tim. 2. 8.

rium, ad placendum scilicet soli Deo in omnibus, quæ facient, aut desiderabunt: prouidentes (vt ait S. Petrus) in eum omnem sollicitudinem status ac familiae suæ, cui cura est de omnibus, & cuius prouidentia coniugatos protegit, sicut continentes. Quare cum eius auxilio & fauore licebit illis Deum sine impedimento certis diei temporibus orare. Vt videre licet in ijs, quæ duo illi Sancti Tobias & Sara fecerunt, nam Raphaelis Angeli consilium sequentes, tribus primis noctibus nuptiarum, quibus aliàs iuuenilis concupiscentiæ ardor, vehementior esse solet, nouerunt se ipsos mortificare, & concupiscentiam domare & ex cubiculo, in quo dormiendum erat, locum orationis facere: dicente sancto illo iuene sponsæ suæ: d Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie & cras, & secundum cras: quia his tribus noctibus Deo iungimur: tertia ante transacta nocte in nostro erimus coniugio: quid autem hoc aliud est, quam duplex matrimonium distinguere, alterum animarum spirituale, alterum corporis carnale? Et primum esse cum Deo, quod contrahitur per amorem & orationem, quod etiam præcedere & comitari debet secundum, vt felicem fortiat exitum, si prius Spiritu coniungantur cælesti sponso, à quo puritas omnis, & animarum sanctitas prouenit; vt ipse det conuenientem corporibus puritatem, & virtutes heroicæ, quæ corda purificant. Sed magnum latet mysterium, quod Sacer textus de duobus his Sanctis Coniugibus subdit: Surgentes instanter orabant ambo simul: est enim singulare donum & felicitas, vt vterque coniunx SIMUL conueniat ad hæc animæ exercitia suo tempore facienda, ita vt (quemadmodum ait S. Chrysostomus) sint preces communes, vtrique scilicet, vt vnâ ad Ecclesiam se conferant, aut in proprium Oratorium recipiant. Si enim, cum alter vult orare; alter garrere velit, aut ludere: neque contentus & quietus esset. Si autem vterque cum bono Spiritu consentiant: alter alterum in oratione accendit, seseque mutuo iuuant, ad perseverandum in ea; & exaudiuntur à Deo, & ab eius misericordia proteguntur ac defenduntur: ipse enim dixit: e si duo, cum voluntatum concordia & vnione consenserint super terram omnem rem quamcumque petierint, obtenturos à patre cælesti, eod quod ipse Christus sit in medio eorum. Quid autem præcipue petendum illis est, nisi vitæ sanctiæ, & in vnitione charitatis perseverantia, donec eod perueniat, vt sit æterna.

Ad hoc igitur necesse est, quotidie exercitium orationis continuare, ita vt neque curæ, neque occupationes huius status in causa esse possint, vt exercitium ad eod nobile, & vtile deseratur. quemadmodum Sanctus ille Rex, qui et si curis & cogitationibus vxorum, filiorum, & familiæ, & magni etiã regni occuparetur; semper tamen tempus inueniebat, vt f sepius in die laudes diceret Deo; & g vespere, & manè, & meridie narraret, & annuntiaret mirabilia eius. Et Apóstolus eodem exhortatur, ad orandū h in omni tempore, in omni

loco, & cum magna instantia; & abstinentium ex mutuo & consensu ad tempus, vsu
 matrimonij, vt vacent orationi, quale esset tempus præcipuorum festorum, Ad
 uentus Domini, & Quadragesimæ, quibus temporibus plures horæ meritò
 huic exercitio darentur; & seiplos aptiores redderent mortificatione de-
 lectationis aliàs licitæ, excitantes in se fiduciam in Deum, quòd sic possint
 ad sublimitatem montis *myrrha* & collis *thuris* peruenire: quemadmodum
 Moyles, Dauid, alijque magni sancti in eodem statu constituti ascenderunt.
 Refert quoque plurimum orationis exercitium, ad pericula euadenda, in
 quibus versantur. Nam teste S. Basilio, quòd quis magis immerfùs est mudo,
 eò magis indiget vigilia & oratione; eò quòd maioribus periculis circum-
 detur, & à pluribus tentationibus impugnetur. Cùm igitur occupationes
 curæque temporales sint magis importunæ, necesse est ad orationem recur-
 rere: vt solatium aliquod in Deo accipiatur, & lux cœlestis ad emergendum
 ex illis obtineatur. Quemadmodum S. Hieronymus cuidam matronæ cõ-
 iugatæ consuluit, dicens: ita domus tuæ curam gerere debes, vt etiam anima
 tuæ aliquam accipias quietem. Quæras tibi conuenientem aliquem locum
 à familiæ strepitu aliquantò separatum, ad quem tanquam ad portum, cu-
 rarum tempestatem fugiens, te recipias. In quò tantùm esse debet rerum
 diuinarum lectio, oratio continua, & rerum alterius vitæ cogitationes ad-
 eò solidæ ac firmæ, vt hoc temporis spatio ab occupationibus vacuo respi-
 res, & quasi compensationem occupationum reliqui temporis diei recupe-
 res. Nec hoc tibi dicimus, vt à regimine tuæ domus te abstrahamus: sed
 potius vt ibi discas & cogites, quomodo te in ea gubernatione gerere debe-
 as. Hæc S. Hieronymus, sed quoniam de hac virtute alijs in locis fusiùs est ac-
 tum, imponamus hic finem allato Apostolico cõsilio, quòd cùm tempus pro-
 merendi sit breue, & figura huius mundi velociter prætereat, Coniugati in rebus
 hisce temporalibus ita versentur, vt non amittant æternas; sed studeant ma-
 gna vitæ spiritualis incrementa acquirere per media, quæ proposuimus.
 Nam vt S. Chrysostomus dixit) si quis matrimonium contraxerit, istaque
 obserauerit, non multò minor illis erit, qui solitariè viuunt; neque infe-
 rior erit Coniugatus non Coniugatis: consequetur enim & ample-
 ctetur substantiam & perfectionem virtutum, quæ
 sunt aliorum propriæ.

(* *)

1. Cor. 7. 5.

55.

Abfinitia

Ser. de Abd.

rum.

secularis

plu orant.

Ep. ad Celas

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”